

A fost odată un băiețel pe care-l chema Jörg. Pentru că toată ziua poftea să mănânce numai dulciuri și zaharicale, toată lumea îi zicea

Jörg-Potcionul

Dacă cineva îi dădea vreun ban, el își cumpăra dulciuri.

Dimineața la micul dejun îi plăcea cel mai mult să roadă figurine din turtă dulce, iar la prânz mâncă paste îndulcite. Dacă la cină i se dădeau cumva câteva felii de pâine cu unt și un măr, Jörg-Pofticiosul începea să urle:

— Eu nu mănânc asta, vreau ciocolată! Vreau bomboane! Vreau acadele!

Cu Jörg lucrurile nu stăteau prea bine. Cel mai rău era însă faptul că doar arareori se ducea să se spele pe dinți. Nici gând să se spele după fiecare masă, nu se spăla nici măcar înainte de culcare, cel mult dimineața, când îi aducea aminte mama lui.

Spălați dinții!

Seara, periuța lui de dinți rămânea cel mai adesea uscată și tristă în frumosul ei pahar roșu, în timp ce Jörg o tulea în pat nepăsător și cu dinții nespălați.

Într-o seară, înainte de culcare, Jörg mai ronțăi ceva dulce și iar nu se spălă pe dinți.

*Tocmai se culcușise bine în pat, când deodată, de pe fereastră sări
înăuntru un omuleț mic și ciudat. Se îndreptă ca fulgerul spre Jörg.
Dintr-un salt se cocoță pe plapumă și începu să țopăie de zor.*

